

darden i forhold til andre samfundsgrupper;

- b) økonomiske faktorer, herunder kravene til økonomisk udvikling, produktiviteten samt ønskeligheden af at opnå og bevare et højt beskæftigelsesniveau.

Artikel 4.

1. Enhver medlemsstat, som ratificerer denne konvention, skal tilvejebringe og/eller opretholde metoder tilpasset det pågældende lands forhold og behov til fastsættelse og periodisk regulering af mindstelønninger for de i medfør af artikel 1 berettigede grupper af lønarbejdere.

2. Der skal indføres bestemmelser om indgående forhandling med vedkommende repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer eller, hvor sådanne organisationer ikke findes, med repræsentanter for de pågældende arbejdsgivere og arbejdere om indførelse og anvendelse af de fornævnte metoder og om ændringer heri.

3. I egnede tilfælde, under hensyntagen til arten af de anvendte metoder til fastsættelse af mindstelønninger, skal der ligeledes indføres bestemmelser om, at følgende personer direkte kan deltage i administrationen af dem:

- a) repræsentanter for vedkommende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer eller, hvor sådanne organisationer ikke findes, repræsentanter for de pågældende arbejdsgivere og arbejdere, på lige fod med de øvrige deltagere;
- b) personer med anerkendt kompetence til at repræsentere landets almindelige interesser og udpeget efter indgående forhandling med vedkommende repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne organisationer findes, og hvor sådanne forhandlinger er i overensstemmelse med landets lov eller praksis.

Artikel 5.

Der skal træffes egnede foranstaltninger, f. eks. en fyldestgørende tilsynsordning suppleret med andre nødvendige foranstaltninger, for at sikre en effektiv gennemførelse af alle bestemmelser vedrørende mindstelønninger.

Artikel 6.

Denne konvention skal ikke betragtes som en ændring af nogen bestående konvention.

Artikel 7.

De officielle ratifikationer af denne konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 8.

1. Denne konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

3. Derefter træder denne konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 9.

1. En medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, kan opsig den efter 10 års forløb fra tidspunktet for konventionens første ikrafttræden ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse får først virkning 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, og som ikke inden for 1 år efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede 10 års-periode benytter sig af den i denne artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i yderligere 10 år og kan derefter opsig konventionen ved udløbet af hver 10 års-periode på de i denne artikel fastsatte betingelser.

Artikel 10.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette samtlige Den internationale Arbejdsorganisationens medlemmer om indregistreringen af de ratifikationer og opsigelser, han modtager fra organisationens medlemmer.

2. Samtidig med at generaldirektøren underretter organisationens medlemmer om